

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5241/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат у ..., против туженог АДО „Генерали“ из Београда, чији је пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 369/20 од 10.03.2020. године, у седници већа од 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 369/20 од 10.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1665/19 од 18.10.2019. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.10.2019. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 52.200,00 динара са законском затезном каматом на износ од 46.000,00 динара од доласка у доцњу до исплате, а одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до доласка у доцњу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 369/20 од 10.03.2020. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.03.2018. године до исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 72.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев није основан јер страх који је тужилац трпео нема интензитет и трајање који оправдавају накнаду нематеријалне штете у смислу члана 200. ЗОО. О тужиоцевом захтеву побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 25.03.2015. године, а побијана другостепена пресуда донета је 10.03.2020. године. Вредност предмета спора износи 30.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Без обзира на то што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић